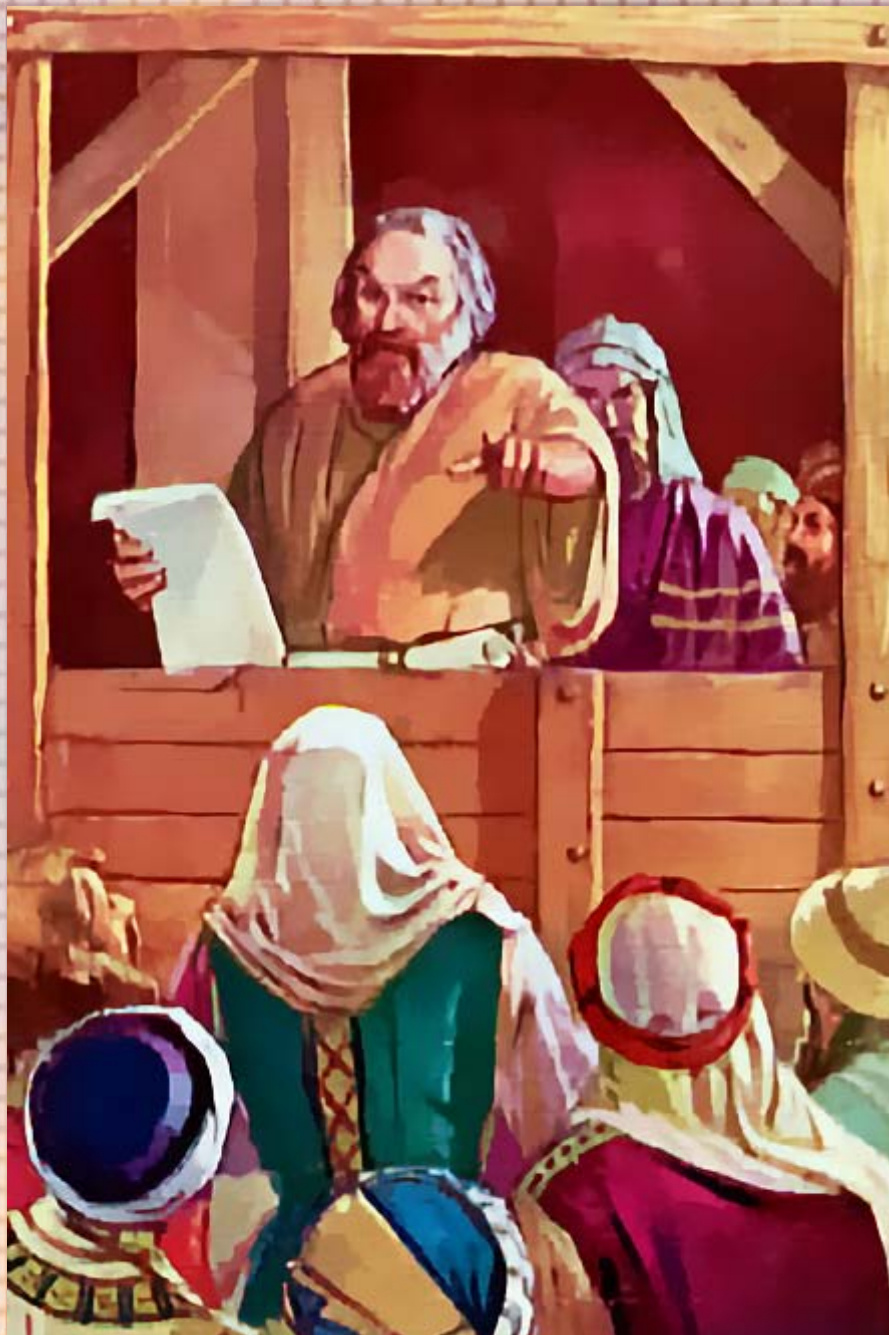

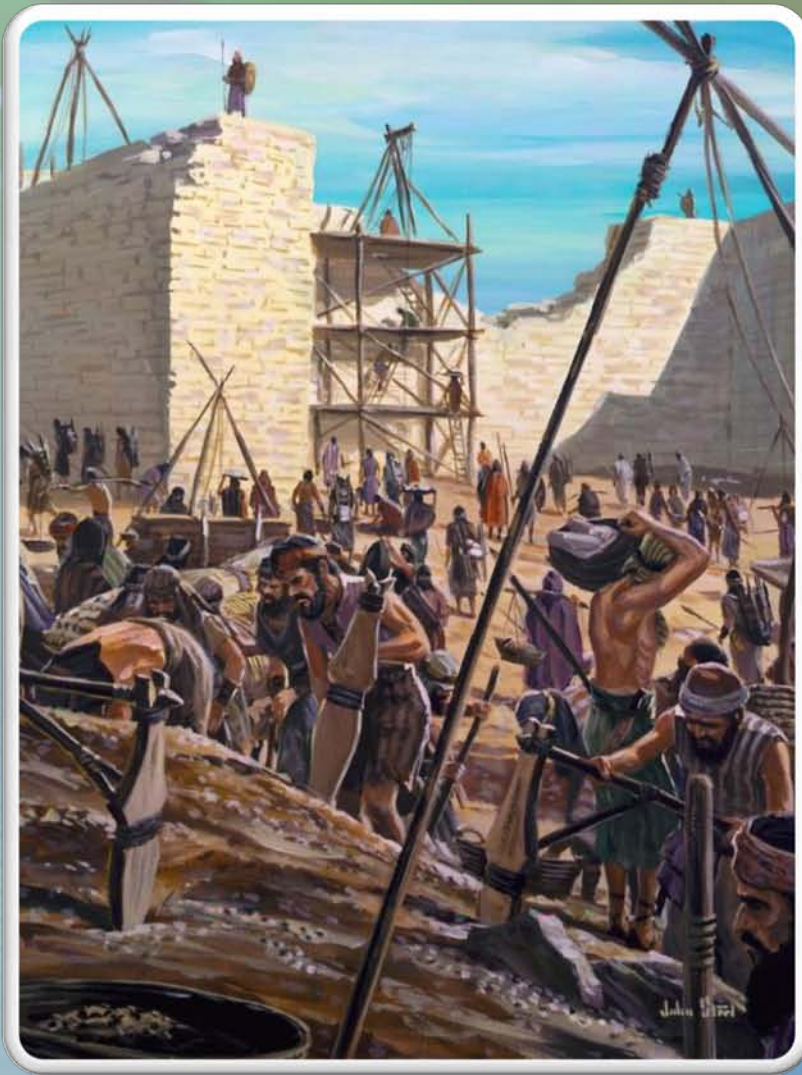
ÎNCĂLCAREA SPIRITULUI LEGII

„Dați-le înapoi
astăzi ogoarele,
viile, măslinii și
casele, și a suta
parte din argintul,
din grâul, din
mustul și din
untdelemnul pe
care l-ați cerut de
la ei ca dobândă.”

(Neemia 5:11)

Pe măsură ce zidurile Ierusalimului erau reconstruite, Neemia a avut de înfruntat o provocare tristă. Unii oameni din popor își asuprau frații și surorile.

Neemia capitolul 5 relatează povestea acestei dileme și cum Neemia a rezolvat-o.

- Săracii sunt asuprați (v. 1-5)
- Spiritul legii (v. 6-7)
- Admonestarea păcătoșilor (v. 8-10)
- Jurământul (v. 11-13)
- Exemplul lui Neemia (v. 14-19)

SĂRACII SUNT ASUPRIȚI (V. 1-5)

„Din partea oamenilor din popor și din partea nevestelor lor s-au ridicat mari plângeri împotriva fraților lor iudei.” (Neemia 5:1)

Asuprirea celor săraci a derivat din trei aspecte diferite:

Unii oameni au împrumutat grâne de semănat.

Unii oameni au cumpărat cereale în rate.

Unii oameni au luat un împrumut pentru a plăti taxa regelui.

În toate aceste cazuri, oamenii nu au putut să-și achite datoriile din cauza unui secerat sărac. În schimb, au trebuit să-și dea copii ca slujitori.

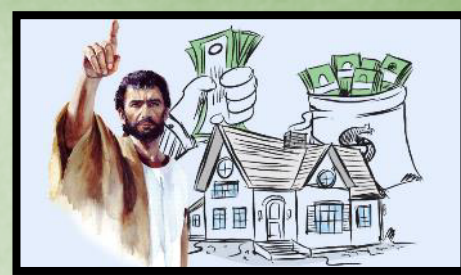
Creditorii i-au silit să-și achite datoriile chiar și când știau că nu au cu ce să le plătească.

Noi trebuie să ne dăm toate silințele să-i ajutăm pe nevoiași, neținând cont de modul în care au devenit săraci.

SPIRITUL LEGII (V. 6-7)

„M-am supărat foarte tare când le-am auzit plângerile și cuvintele acestea.” (Neemia 5:6)

Dumnezeu i-a îngăduit lui Israel să păstreze unele obiceiuri ce astăzi sunt considerate nedrepte, precum sclavia (Matei 19:8). Cu toate acestea, El a dat legi care să prevină abuzurile.

Robii evrei puteau sluji doar pentru șase ani, sau până în anul Jubileului, depinzând de caz (Exodul 21:2; Leviticul 25:39-40).

Astfel, creditorii din timpul lui Neemia își exercitau dreptul, însă dădeau uitării spiritul legii (prevenirea sclaviei).

Neemia a studiat cazul în profunzime pentru a putea găsi un temei legal prin care să-i dojenească. El i-a acuzat de cămătărie (vezi Exodul 22:25; Leviticul 25:36; Deuteronomul 23:19).

ADMONESTAREA PĂCĂTOȘILOR (V. 8-10)

„Apoi am zis: Ce faceți voi nu este bine. N-ar trebui să umblați în frica Dumnezeului nostru, ca să nu fiți de ocară neamurilor vrăjmașe nouă?”
(Neemia 5:9)

Prima abordare a lui Neemia consta în admonestarea mai marilor și a dregătorilor în privat (v.7). Apoi, a convocat o adunare publică.

Creditorii au fost judecați în public. Era comportamentul lor moral acceptabil?

Unii dintre ei și-au răscumpărat frații din robia păgânilor. Cum deci puteau ei acum să-și robească frații și surorile?

Nu ar fi acest aspect un prilej de batjocură pentru vrăjmași?

Creditorilor le-a fost rușine și nu au răspuns nimic. Nu se putea apăra cu nimic.

JURĂMÂNTUL (V. 11-13)

„Ei au răspuns: Le vom da înapoi și nu le vom cere nimic, vom face cum ai zis. Atunci am chemat pe preoți, înaintea cărora i-am pus să jure că își vor ține cuvântul.” (Neemia 5:12)

Neemia a propus un pact:

- Să remită datoriile.
- Să înapoieze posesiunile luate.
- Să restituie dobânda încasată.

Creditorii au acceptat. Cu toate acestea, Neemia a considerat că un acord temeinic era necesar, astfel că a chemat preoții pentru a confirma prin jurământ.

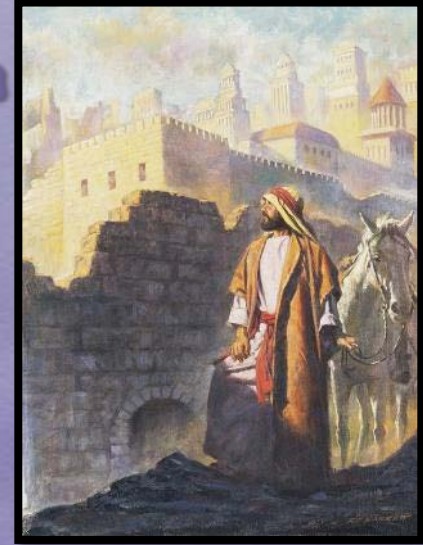
În acest fel, creditorii aveau obligația legală de a respecta pactul. Încălcarea unui jurământ însemna încălcarea legii (Leviticul 19:12).

Biblia ne sfătuiește să fim cu băgare de seamă când facem o promisiune (Eclesiastul 5:5).

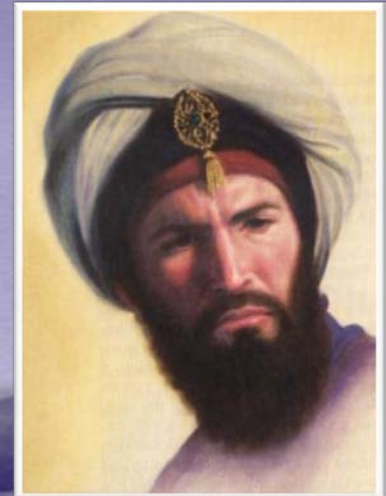
EXEMPLUL LUI NEEMIA (V. 14-19)

„Din ziua când m-a pus împăratul dregător peste ei în țara lui Iuda, de la al douăzecilea an până la al treizeci și doilea an al împăratului Artaxerxe, timp de doisprezece ani, nici eu, nici frații mei n-am trăit din veniturile cuvenite dregătorului.” (Neemia 5:14)

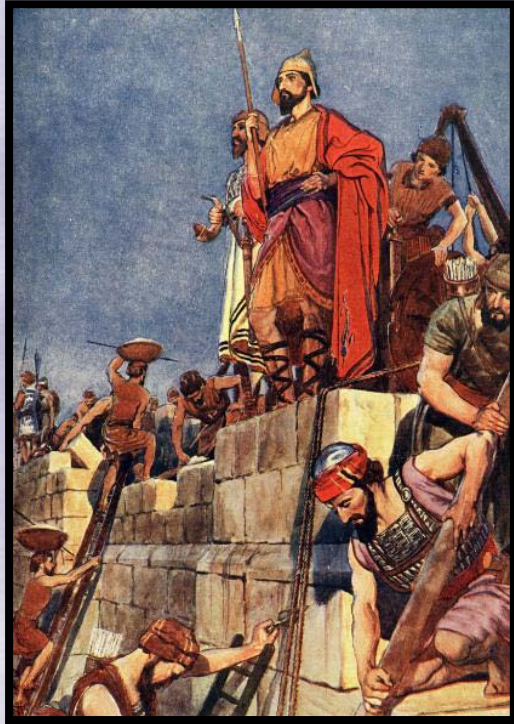

Pe când Neemia scria despre acest incident, relatează cum comportamentul său era așa de diferit de cel al fraților lui zgârșiți.

- ★ Neemia nu și-a încasat partea lui din taxe în timpul primului său mandat de guvernator (12 ani), contrar comportamentului guvernatorilor precedenți.
- ★ El a asigurat necesarul material restaurării părții sale de zid.
- ★ El s-a îngrijit de cheltuielile curții (150 de persoane).

Principala prioritate a lui Neemia a fost Dumnezeu și planul Său chiar și în detrimentul propriului interes.

Toți am fost datori dreptății divine, dar n-am avut cu ce să plătim datoria. Atunci Fiul lui Dumnezeu, căruia I s-a făcut milă de noi, a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră. El S-a făcut sărac pentru ca, prin sărăcia Lui, noi să ne îmbogățim. Prin faptele de dărnicie față de săracii Săi, putem dovedi sinceritatea recunoștinței noastre pentru mila revărsată peste noi. "Cât avem prilej, să facem bine la toți", îndeamnă apostolul Pavel "și mai ales fraților în credință". (Galateni 6, 10.)